

અડકાર - અભિમાન બોજે.

અવધૂત જી દત્તાત્રેયજી ધિન.

અમારુ દર્શન તો ખૂબ જ પુણ્યદાયક તો અમારુ
વિચારો રહેવાઈ. પરમાત્મે^{૩૫} સેવે અમારો અકુતો
ઉદ્ધાર કરવા માટે અમારુ અમારુ ઉપર પધારી દો.

દર્શન એવું આદ્ય છે જેનાને જાણ
તો અશુદ્ધિઓ દૂર થાય છે. 'મરુદ્ધ' કોઈપણ
આદ્ય, કોઈપણ સિદ્ધિ તો અડકાર ન હોય. પડે
જ બાળને ખાસ કરી દે. મિત્રમુલાલ રવાડા. ૧

અડકાર એ બહુ ભયનાકારી છે. માનસ
બોલાવું અભિમાન થાય જ પદાર્થો જ થાય. એવો
એવો અડકાર તો રાહ જાય મુક્ત થવું જ પડે.

જાતિભાવો. તો જ અભિમાન થાય.
પુણ્યનાં દર્શન કરવા છે? પરમાત્મા તો પડેવળું જ છે?
અડકાર એવાવળાં જાયો. ગોરુ કોઈ બોલાવું પણ
અડકાર ન થાયો. ગોરુ એવો રવાડા. રવાડા
તો અભિમાન એ તો ભોંકી તો આપે ભોંકી જાયો. મને
કરડાએ નહીં પણ કુદાડો તો મારવાય પડે. પડે અડકાર
અભિમાન સુદા નહીં જાયો. અડકાર અભિમાન છે.
એ બાળને દર્શાવે. અડકાર તો વાળવાને બદલે
અભિમાન કરવાને આદ્ય લઈ જાય. બોલાવું કોઈ
દેખાડવા બાળને કોઈ પણ અડકાર.

અમારુ તો પરમ આત્મા છે. હા અંતર તો કંઈ
રહેતુ પરમાત્મા નથી? આત્મા જેને કંઈ
જે મરુદ્ધ છે એ અડકાર - વાળવાને બદલે બાળને
માન કરી જાય. ગિરણ અભિમાન તો ગિરણ ને

બોલાને કામ દફતર કરે. મળે તેમ એટલે જાનદારી.
બધું સમાપ્ત થઈ ગયું છે ને હોય છે! આપનાં સંદર્ભમાં તમારો
સંચાલન શામે. તમે તમારું કોઈ મને સંચાર, રફ મિત્રના મનમાં
આદાર એ જ પારખા રોજ કરો એ સંચાલન સુખકર છે.
૧૨- આપનો બગાડો.

આપ કોઈ દર્મ ના મલકાઈ. કઈ કોઈ શોધ
કોઈ કલારેષ ઉગા બગાડો નથી. કોઈ-શોધ કોઈ એટલે
બગાડો દર્મમાં જાય. જ્યાં કોઈ સંચાર છે સંચાર છે
ત્યાં જ દર્મ કોઈ. સંચાલનમાં કોઈ. બધા પડાર નાં દોષો
કેવું કરવાવાળા પરમાત્મા આપ છે. માટે ચિત્ત
આપમાં માં સંચાર થઈ ગયું એટલે આપના જે સંચાર
છે તે સંચાર થાય પૂરેપૂરી સંચારમાં થાય. બગાડો
સાચો સંચાર? એક જામ માં મળી જાય. પછી ચિત્તમાં
મિશ્રિ નથી. સંચારમાં વડે એક જાય. એટલે પછી રૂં?
વડે સંચારમાં વિચારમાં.

૪ પરમાર્થમાં આપણું
જેમકો પરમાર્થ નો સંચાર કરી છે. જે પરમાર્થ
પદ સ્વયં મોલે જ છે. પરમાર્થ એટલે સમગ્ર વિશ્વ
માં સંચાર - એક. એક કોઈ કોઈ ના માપી રહે.
કેટલું સાન કરે? કેટલું સંચારમાં ફરે? તે પારખા
કરનારે સંચારમાં કરે. આપ કોઈ કોઈ? પરમાર્થમાં
છે. આપણું. પછી બધું કરનાર મહાવાનું ન રહે.
જેને મહાવા પછી કોઈ મહાવાનું ન રહે તે બધું તમામ
પરમાર્થ. એટલે પછી 'દર્મમાં મિત્રોને' ત્યાં
પરમાર્થ પછી ફરી પાછું 'વિચારમાં' રહે જે નથી
એટલે સંચારમાં પરમાર્થ. 'વિચાર'.

માધ્ય સરસગ માં મુકી દીધું પછી એકલાં શરીર ને ફરવાનું
રૂં? શરીર પણ એના પાછળ પાછળ ચાલે.

એક વસ્તુ સમજવા પડે, જ્યાં જીવન છે, ત્યાં મન છે,
વિચાર છે. આ મન એને વિચાર છે ત્યાં ચાલતું જગત છે &
પણ ત્યાં વિચાર & નધા ત્યાં મન નધા, જગત પણ
રહેવાનું નધા. મન ન રહે, એટલે જગત ન રહે ત્યાં આત્મા
પડેલા યા & ફોલ ને પુકડે!

જગત નો લલકાર છે ત્યાં સુધા આત્મા પાદ ચાલવાનો
જ નધા. પણ જેવું આત્માનું સ્વરૂપ વાદ રહે એટલે ત્યાં
મન પણ ન રહે, વિચાર પણ ન રહે એને જગત જેવું રહે!
માટે એનુભવ કરજો, દારેદારે સિધર થતો રાખજો. વિચારો
ને જોવા માંડો એટલે મન ગાયબ પછી આત્મા પ્રગટ થાય.

45

ફોલે માટે રાજ દશફુલ - દિવાળી.

અંકુશર એંગારાનો સફેલો નધા, લાલ લાલ માં
ફોફલા ફેરે લલકાર માં જશ - માન ખોળે. એટલે ઘડગાળે
આંતરમુકમ બાજરૂપ બત્રામલ કોઈને ના દેખાય. એરે
અંકુશર ને તો સ્પર્શે ન જડે! માટે હું પદ ગણીએરે.
જેમુલ યા, દાસ માં બાજ ના જેમ ખોદે કાઢવું
સત્સંગ યા બાળા મેલોરે. જીવન ના એ દિશા પાકી
સાચા માર્ગે ચલાવે એટલે પાવન નડી થાય. કોઈરે
લાલવાની સાલ બંદ થવા લગશે. કુપરં લં વિષમિથાં
એને કુપંથ માળો કે જ્યાં કોઈરે વાગ્યા કરતા ફોલ એને
પાછું 'ગોવિંદં શિલાગમમ્.' મિગવાન ને કોઈરે એકલાં
જવાનું થાય ત્યારે સમજા લેવાનું કે આપનો માર્ગ
ખોદો છે. જીવન ના દિશા ખોદો છે માટે પાછા વળો

જાલ. એકાદેલાં ગુંથારાં કાલારે. ગુરુજ એ

આપના સુખ આપેલ. મહારાજ તો સાનિદ્યમાં કોઈએ
એવું કર્યું ના, મોતમાં, શરીરમાં બધું જ શાંત કરી દે.
તારા દેહમાં કું બેઠો છું ને' શૈલજી શિરામદેવે.

સંસ્કાર પૂરા પાડી રહે મરે. એ જ આપણી મુશીબત.
એવો વારસો બાંહેધરો આપે. બાપને યેસે બહેરવાવ
હોવામાં બાંહે જ મળે. એમને સંપાત્ત વારસામાં સંસ્કાર
આપજે.

46 સમજકેર તું જાણ.

પરબ્રહ્મ પરમાત્મા સર્વો સદૈવ સર્વવ્યાપક
હે એવો બોધ આપનારા અવધૂત કલ્યાણ કરનાર
હે. લાપતાંધા મુક્તિ આપાવે તે સદગુરુદેવ હે.

એ સત્સંગ ક્વારા, દર્શન ક્વારા, સાનિદ્ય દ્વારા
સર્વ જીવોમાં લાપ છોડાવે છે. લાપ છૂટે તો જ મક્ષમ
પ્રાપ્ત થઈ શકે. લાપ છૂટેવા પછી જ પરમાત્મા સુધી આગળ
વધવા શકાય.

લગ્નસંગાનનાર લાપ:

જેમાં સંગ મારાધર એવારા લાપો જાણ થઈ
જાય તેવાં તે અભંકલંદન કરું છું. અરે સમજાનાર
જો લાપ ને જાણ થઈ પડે છે. એવુમવ કરમે
એવો સમજાનાર કરવા. સમજા કરવાની સાથે
એ ફોર લાપ થાય કે મોત-પિરારીને લાપરહિત
કરી નાખે છે. આના મોટું શું મોટાએ. મોત નિ
લાપ ને વિરમ. કાદો બેઠો તો કાઢવા બુધ
અદેશી છે. પણ સમજાનાર જો લાપરહિત
છે. સમજાનાર સમજા ફોરવાનને ગમી ને છે
જેને ઉભો રહે તો પણ લાપ એવો અદેશી

નકી. વાસ્તવમાં જાણે પાપ તે બાંધે એટલે એ
ભાગી. નકીલો બેળા ને શામ. આ છે ધર્મસંગતપદપાપઃ।
જેમનાં સંગતમાત્રા પાપબુદ્ધિ દુર પદમલ. મનમાં
કોઈપણ પુણ્યના પાપના દરજ્જા, વિકૃતિઓ અને વાસનાઓ
ના દરજ્જાઓ રહી જ ન શકે. જ્યાં સુદૃઢ મહારાજ નો જલ કીર્તિ
બેસાયે, વાત્સલ્યના પાવન ફોલ, પાંચ સ્વરૂપ નું દર્શન
ધાર્યું હોય તો પાપ કયાં રહે? શિક્ષાનું ફળ? એકેએ નાશ
જે જેનું પડે દાર કોડીને. સાંનિદ્ય નું ફલ આપણા ને
પ્રત્યક્ષ મળે છે તરત મળે છે એટલે કીધાં સંમર્દગામઃ.
સમરજી કરવાના આયે એ ફલ પાપન થાય છે.

બાકી મનમાં એકવાર પાપાચાર બેસત ગયે,
પછી એને કાઢીને બહુ જ સમય રુંડે હોય છે. પાપના પુણ્યોઓ
જે આપણાં પુણ્યોને, આપણાં સ્વરૂપોને, સંપદ રહેલાં આત્મા
ને ડાંકી દેતા હોય છે. એટલા માટે 'ધર્મસંગતપદપાપઃ'.

જ્યાં સંગતમાત્રા, દર્શનમાત્રા થી સ્વરૂપ શાંતિ થાય ત્યારે
એક સમર્થના, પરબ્રહ્મના આત્મે ઉભા છોએ અને એજ
શાંત સ્વરૂપ છે એમને વંદન કરીને મહાપુરુષો એ રહેલું.

‘તોરિય જાસંતરામ વ્યવહાર’ એટલે પૂર્વિય માં રહેલું
આપ વ્યવહાર છે. પાપરહિત હોજ અને શિક્ષે આવેલાં
ને આપ પાપમુક્ત કરી દો છો. સંત આત્મા બ્રહ્મરૂપ છે.
એટલે સંતો નાં સાંનિદ્ય માં પાપ પડવા પુણ્યશાળી બની
જાય છે. કહેવત પાવિત્રતા કુશી? વ્યવહાર કરી દીધું.
એમનાં નામનું કેલનું તેજ કુશી કે પાપ એના સામે
બોધ ન શકે. દરિય કુશાબાલ તો એનાઓમાં બની
જાય એ નામના આગાર. સમયમાં મલમલ આપ
ગિયાલ છે. કોઈપણ પુણ્યનું સુખાલમ પાપ પડવા રુંજ

નહીં ત્યારે પરબ્રહ્મ કહેવાય.

પાપ બધાં સમગ્રસુખકામ પ્રમાણે ધણ જ કરવાં હોય. પુણ્ય તો કરારેક કરારેક આકાંક્ષિત થઈ જવું હોય છે. અજ્ઞાનને ધણ જવું હોય છે. પણ પાપ તો મજાનોઈને લોજનાબદ્ધ - લ્હાંગા સાથે થાય છે. તો પાપ કરવામાં જ લ્હાંગા થતું હોય છે. જ્યારે પુણ્ય સ્વાધ્યાસને બાજરેલ ન લડે. આત્માને હંડોળે તો સમજશે. પોતાના જાતને મગાત કરો તો સમજશે કે મારાવાર આ બોલું થઈ ગયું. થાય છે કોઈ દિવસ એવું? બાકી તો જે કરો છો તે જવું પાપ જ હોતે બનવું! શરીર છે, દર્બીયો છે, માન છે એમને ખોટાને રેવડારવા માં જ રસ લડે. બહુ મજા સ્વાદે સ્વેદને એ તો કદી વિરોધ કરવાના જ નથી. ઊંઘું બોલું જ દેખાડે! ઠંઠા ઠંડાણું દે કીફ, સ્વાદ ન મળે બાજ ના બાક! કવે કોઈના બાક ન લાગે એવું સ્વાદ મળશે? કલા મળશે? મજારાજ. પામુ ના પાસે સાલે સંકોચ ન સમજાશે નવરસા ખોળાને જાલ મોજુબ થાય દણી બે દણી. નિરોલ મળશે, શાંત થશે. ત્યાં 'લોગાલાલ પુણ્ય જાત મનો આજ્ઞાદારી આ વાલું. શરૂને સ્વાધ્યાસને માટે સમાનંદદાયક એવા સંકોચો કાઢ, એવું વાલવારણ હોય, એવું વાલુમિડા હોય ત્યાં સ્વાદે સ્વાધ્યાસ લંદન કરીએ છીએ. સમાસા મળુ માં સ્વાધ્યાસ એક જ સમાધું કોઈ છે. સ્વાદે લંદન કરીએ છીએ, બધું જ સમાપ્ત કરાવતે છીએ.

બધા સુધારે સ્વતંત્ર સુધે બાંને સુધે જ મળે એ મિત્ર થઈ ગયા. એ પાંચ પલ સ્વાધ્યાસકેવાય.

અમારો સૂર્ય અને ચંદ્ર એક જ રાંધે માં રહેલ. સારું મન
કરશે, મીઠા રાખશે. તો પણ સૂર્ય-ચંદ્ર એક પાનાની અંદર
મદદગાર થશે સૂર્યનાડી અને ચંદ્રનાડી.

ચંદ્ર સુરજ એક દેર ગયાં, સુકાકામાં મીઠા થઈ.

ત્યાં છે વાળદાખ, ચંદ્રપણ, રીતરવા અને સાથે
પાવરાલા; તેજ તો બહુ જ પણ અનુભવ રીતરવાનો.

જો તે વાળદાર માં પણ કોઈ પણ નિયમ
માફગમ કોલ એ બિલકુલ ભોળો રહેલ. એના માં કોઈ
પાપ કે કોઈ કપલ નહીં રહેલ, ઠેર નહીં રહેલ, હુલસિય
નહીં કે નહીં દુરાચાર. એના જાતક માં, એના સમગ્ર
જીવનમાં એનાં આપે રીતિ મરે! તોયે ભાગ્ય છે
અનંદ છે. નિયમ છે તાલેને અમરજી રહેલ પણ તેને
તેડી બિંદને વાળા કરવાનું મન થાય. કંઈ નહીં તો છેવટે
સફેદે એનાની અડાડવાનું મન થાય. કેમ? એનામાં
અનંદ છે, નિયમાત્મક માફગમને અને પરંપરાને
પણ અડકે છે.

કોઈ પણ વ્યક્તિ નિયમાત્મક રહે, સુધ્ધ રહે,
એનામાં પાવરાલ રહે, એનામાં રીત, રીતિ, સત્કાર્ય
સંલગ્ન બહુ જ રહે. એના પાંચે આપોઆપ આકર્ષણ
રહે બહુ જ સોમ્યામી, દર્શનાત્મક બને. એ
નિયમાત્મક તેજ છે. તે પ્રકારનાં છે. તે તેજમાં
આપણા જાનદીપ્તિ પ્રગટે છે. પ્રમાણ મલ્લમાં
દર્શન કરવા આપણે દિવાલો મેઈએ, રાજાઓ
બોલે એવા સુર મહારાજ તો પ્રકાશ. દિવાલો
અનંદનાં એના પોતાની નિયમાત્મકતા, એ
જ આપણા દીપ્તિ બોલે આપે,

જેવું સમજાતા તે દરિયે ખુલ્લો એના સર્વો મારગ ના
 જવાનના બદલે જ વિદેશગમનો આપોઆપ શીત થઈ જાય
 આ દેર દેર રું ચાલે છે ? સમજાવે નાં નાહક. કેમ ?
 સારા સમજાતા રુમાલ બેઠા. એ સમજાવે નું નાહક
 આપોઆપ દૂર થઈ જાય, ક્યારે ? લોકોને જ્યારે સ્વેચ્છ
 નિયમાય બનાવે જાય. પણ? એના સમજાવનાર રહે
 નિયમાયના ને બાદે રુંબે ના જેમ બિચો ભોળોને અને
 નિયમાયના ના સમજાવનાર કરાવે. જેમ પાસે જે કોઈને
 બેઠે ને ?

જોલ્યાંકિત નાં મારગ નાં પાપ મરેલું છે એ જે
 મારે નું મામ પડે જે બચાવ કરે. રું મારે મારે એ એ
 લ્યાં રું મરેલું છે ? આમ ઉપરના આપણને મરેલ્યાં
 કપડો આપે. એ છે દુરાચાર. મારગ નાં જવાનું વાપ
 સમજાવે બચાવ ન નાં. આરું. પાપ આપણને કોણે
 રહે ? ક્યાં જઈ છું ? એ બાજુ નધર જવાનું. નારી શિકાર
 ના, જે બચાવના કરાને રોકાવે છે બચાવ કરવા ન નાં
 એના દહીરે બુદ્ધિને ભાગવા નામ. માપ આપણે
 દેવાડે.

મોટે લાદે રાખે સમજાવ, સમજાવ અને સમજાવ
 તથા સમજાવ કુપા કોઈ લોક બચાવ કોઈ છે. એને
 આમ સવા કુપડે ન બેસે નાહકો તમને સવા
 કુપડે બચાવ દેશે અને બચાવ નાં નાં ?
 એના મોટે કુપડે મોંમિ આ સંભારા. પરમાત્મા
 સ્વરૂપ જો મરેલા ને કુપારે જે લોકોને કુપારે
 પાર્થિવ ગાવા થા પાર્થિવ નું કુપારે મરે કુપારે.
 માત્ર સમજાવ અને પાર્થિવ કુપારે એના મરેલા

કોણ રાજ થઈ જશે? મગવાન રાજ થાઈ પ્યારે જે એમનાં
સદગુણોના પ્રાપ્તિ ગાલ છે, બોલો છે, સ્થિતિ કરો છે.
એ સદગુણો નાં થોડા થોડા અંશો આપણા માં આવે તેથી
મગવાન રાજ થાઈ, મગવાન કેઈ એમના સ્થિતિ પ્રાપ્તિ
જન રાજ થાઈ એમ નથી. એમનાં માં જે સદગુણો છે, સંભળ
છે, સદાચાર છે તેનાં સૂક્ષ્મ અંશો નો આપણા માં પ્રાપ્તિ
થાઈ એટલે એમના કુલ થાઈ રાજપ્રસાદ? કેવો? એમ
કેવો? આપણા બિલાના જેવો લેવારો કરી એટલું
આપણે. એમના પ્રાપ્તિ અમોઘ આપણ છે. માટે આપણ
અમોઘ વિચાર પ્રાપ્તિ નાં રાજા માં રહીને આપણે સદુ
વિચાર બનાવે.

47

મોલુદાઈ લાંચીઈ

મહારાજ નું સ્વરૂપ મોલુદાઈ છે. અહંકાર જે
એવો પ્રાપ્તિ માં સુભાષિત રાખે છે. જે કોઈ સમર્થ નામો
નો અહંકાર લઈ માન્યતા ફેરિયા રાખે છે. હું બલકાવું છું,
હું કમાઉં છું, મેં કરી નાખ્યું છે, મને આવડે છે. આપણે
આપણા વૃત્તિઓ લઈ અહંકારના માન્યતા બનાવ્યોને બહુ
દુઃખ કરી નાખે છે. જોમાત્ર અહંકારના પ્રકાર છે. દરેક
જે દરેકને બાદ આપણા પ્રાપ્તિ નથી જેવો માન્યતા અહંકાર
રહિત બને એવો જ નો દરેક. પરમાત્માના સમર્પ
જઈ રાકે છે. હું તો વિનિમિત્ત માત્ર છું આપણે વિનિમિત્ત-મમતા!
મગવાન નું સંજ્ઞા છે. એ જેમ કરાવે તેમ આપણે
કરવાનું આપણે કરવાવાળા કોણ? આપણે વિનિમિત્ત
માન્યતાને એવો નવન માં અહંકાર ના બિલકાવ્યોને
બનાવે છે. એવોમાત્રના અહંકાર રહિત થવાથી

એમનાં વિશેષ આવડો અને જગત વિલકુલ માન્યતા

લગભગ લગભગ રૂંડી. દેશીય દેશીય રૂંડીએ રૂંડીએ રૂંડી
તો છે રૂંડીએ તો બેઠો!

મહે ભરતજી એ ગાયું કે

સંપાતિ સમ રદ્યપાતિ કે રાહી.

તો, મગલજી એના મલિક છે. આપણો નહીં, આ છે
મલિક આ છે રિલેક્સ. જગત માં જલ સમીપજાતો
અમીતજી માં લાપ કરતો ફોલ છે દુરાચાર કરી ને
દુર્ગતિ લામ છે. જલારે મહારાજ રૂંડી રૂંડી પરમાત્મા,
રૂંડી છે. જે રૂંડીએ, રૂંડી, રૂંડી ને બાળી નાખે તે
પરમાત્મા રૂંડી લામ છે. મહે પ્રાપ્ત દત્ત કેપા છે?
મહારાજ રૂંડી મહારાજ વારંધક. બુદ્ધ કે
ઉદ્ધ રૂંડી. જોનામાં આવા ઉંચા રાક્ષસ, તપ
રૂંડી રૂંડી જેના રૂંડી, રૂંડી રૂંડીએ દોવાલ એ
લાપ મરમ થાય. રૂંડીએ દરજી થાય. દરજી
થવાં જ મલ માં લાંબા ભાવના ઉપજા થાય કે
રૂંડી રૂંડી રૂંડી! રૂંડી રૂંડી છે! રૂંડી રૂંડી!
રૂંડી રૂંડી પરમાત્મા રૂંડી પરમાત્મા રૂંડી
રૂંડી રૂંડી રૂંડી રૂંડી. રૂંડીએ રૂંડીએ રૂંડીએ
રૂંડી! રૂંડી તો રૂંડીએ મંડાર રૂંડીએ પ્રદેશ?
ખાત્ર થાય નહીં. રૂંડી રૂંડી તો રૂંડી રૂંડી મારેશી
આપણે એના બાલકાત રૂંડી તો પરમાત્મા આપણે
પ્રજા ભાલક કેમ બોલે? રૂંડી, રૂંડીએ રૂંડી
દરજી થાય. રૂંડીએ રૂંડીએ રૂંડીએ મગલજી
કે રૂંડી લાંબા થાય નહીં. રૂંડીએ નર રૂંડીએ
રૂંડી રૂંડી રૂંડી રૂંડી રૂંડીએ રૂંડીએ રૂંડીએ
રૂંડીએ તો રૂંડી રૂંડીએ. મલારીએ રૂંડીએ

પ્રથમ તો ભવરોગ વેદ છે બદલે એવા મર્યાદા છે. આપણાં
 ફેમીલી વેદ છે મહાશય. માટે પ્રાચીન
 ગ્રાંથો આ સંસ્કાર પ્રાચીન મનોરથિય છે તિલકા મર્યાદા
 આપણે બુદ્ધિમાન છો. આપણા તિલકા લેવા કદીએ
 આપણું કલ્યાણકારી કાર્ય કોણે તે આપણે આપણે
 આપણા રસોડા પોતાનું સ્વરૂપ આપણા મર્યાદા
 તે માટે શિષ્યવ્રત સંબોધવું. પરબુદ્ધિ એ આ જગત
 માં લેવાયેલ તિલકા જે સ્વરૂપ છે તેને બુદ્ધિ કહેવામાં આવે
 છે. કોઈપણ જગત એવા આપણા મર્યાદા, કે જગત બુદ્ધિમાં
 આપણા-તિલકા ન કોણ. એ પરમાત્મા સ્વરૂપ આપણા
 આ દેશમાં જુદા જુદા રૂપે આપણા આપણા
 સહુ તે પ્રાચીન સહુ છે. જે લેવાયેલ તો બોધ કરવાવાળા
 છે. મહાપુરુષો પોતાનાં આંતરિક આપણા મોર્ચ
 રીતર પુરો મર્યાદા નથી રાખતાં. દેશદેશ જેને
 કહેવાય, એ માત્ર દેશદેશ કોઈ દિવસ ન રાખે, આ
 હું જુ. જે આ રીતર રા કોઈ કોઈને પર છે અને એ
 લેવાયેલ તો આપણે બોધ કરાવે છે.

તે જ હું જુ. તારું સ્વરૂપ એ જ છે હું બોધ નથી,
 એવા લેવાયેલ સ્વરૂપ તે આપણાવાળા છે, પરમાત્મા
 સર્વલેવાયેલ છે. મર્યાદા એકદેશીય નથી, સર્વલેવાયેલ
 રીતર જગતમાં છે. જે લેવાયેલ સ્વરૂપને આપણે
 છે જે ફેમીલી સંસ્કાર, આ જગત, કોઈ કોઈને
 પ્રાચીનો લેવાયેલ બુદ્ધિમાં આંતરિક જે માત્ર આપણે
 છે. આ સ્વરૂપ, આ મોર્ચ, આ જગત છે, મર્યાદા
 છે એવા પર જગત મર્યાદા રાખતાં નથી. રીતર
 નાં આંતરિક એ કહેવાયેલ સર્વલેવાયેલ, આ તો

સાલન થી જ છે. શરીર અને આયુરોગ્ય એ પણ મારા સાલન જ છે. એ જાણીએ છીએ કે આશીર્વાદ કરનાં નથી એમને મારા સાલન અને આશીર્વાદ એ જ મારું છે. એ જ મારું છે. આશીર્વાદ એવું એવું એ જ આપત બ્રહ્મ છે.

પણ આ ન સમજાતાં, ધોડાક સંકીર્ણ મારા ને કારણે શરીરમાલ આલેખાય, દેહ દવારુ આલેખાય, એનાથ, જે આ શરીર છે એવા આ પુરોષને મારાના આલેખાય દેહ જાલ કરનાં જોઈ છે એમ મારા મોનામાં શરીર ને આલેખાય પુરોષ જ બાલેખાય છે. એમ જ બધે આલેખાય છે. પણ એમું આલેખાય આલેખાય છે. એમું દેહ એક માત્ર એવું આલેખાય છે. બ્રહ્મને આલેખાયનાં જ છે. નહીં એ આ જાલ લેખ, કીર્ણ ગાયો. આશીર્વાદ આલેખાય લાલનું જાલ મિથુન માર છે. એકી આ એક જ મારમાં જ મારાલ છે એમ મારા. મારાલ લાલ કીર્ણ જાલ આલ નથી. કીર્ણ કાલ કીર્ણનું કરનાં જાલનાં પણ આલ બ્રહ્મના કીર્ણ કીર્ણ છે. દેહ દેહ કીર્ણ નો આલ છે. એક પરબ્રહ્મ પરમાત્મા પરમ આલ છે. આલ આલ નોંંં જ પરમાત્મા નો દેહ કરનાં છે. કીર્ણ આલ ને આલલો એ જ પરબ્રહ્મ અને પરમાત્મા સમજ, આલલો કીર્ણ છે. આલ બોલ છે.

આલનું એવું કીર્ણ એકદાનું આલ બ્રહ્મનાં આલ છે. મારા પુરોષનું જ નહીં, પણ જેલો જેલો લાલ, મારા, કીર્ણ છેલો બે

જે સ્વાપ બોજાવેલાં છે. પરબ્રહ્મ સર્વોત્તમ એના સાર સમજાવે કોણ સ્વાપરૂપે? ઉપાસાં ઉપર બાબત કોણબાબત રહે? જે પોતે મડબોડોલ, સમજબોડોલ, એજ એનો બોધ સ્વાપવાવાળા છે એ પોતે બ્રહ્મસ્વરૂપ છે.

‘શુદ્ધ: સત્યાત પરબ્રહ્મ’

એ પોતે જે સ્વલે પરબ્રહ્મનું જે સ્વરૂપ છે અને એ બોધે સ્વાપગતે સત્ય રહેલો જોઈએ. શુદ્ધમાં બ્રહ્મત્વ નો દર્શન કરી કરવા સહે એ બ્રહ્મત્વ જે વાલ છે સર્વોત્તમ છે.

‘હૃદિ વેદાલ સર્વોત્તમ સમાન’

મિત્રાણ બોધે છે. સમાન રીતે છે. પરંતુ નાં, પરંતુ સ્વાપરૂપ, જે સ્વાપ અને ગરબિ - ભરબર બધામાં છે જે સ્વાપગતે સ્વાપરૂપ ગંધો સ્વાપગતે સ્વાપરૂપરૂપે આ જે સમજાવેલાં ફોલ છે મિત્રાણ સર્વોત્તમ સર્વમાં છે. એ વસ્તુ ને સ્વાપગતે પોતે સમજ રહેલાં નથી સ્વાપરૂપ રહેલાં નથી તેના સ્વાપ પરમાત્મા શુદ્ધિ આવા ને સમજાવે છે.

જેમ સિદ્ધ સર્વોત્તમ દર્શન આપે છે એમ સર્વ - વેદાલવાનું જે વસ્તુ છે એ બધામાં સમાનતા કોઈક પણ રહેલો કોઈ મિત્રાણગતી, જે વિદ્યાન, મુક્તિ, પુણ્ય - સ્વાપરૂપે પાપ ને સર્વને મરે. સ્વાપે વેદાલ બ્રહ્મ એને સમજાવે ફોલ નો સ્વાપિત્વ રમતે સ્વાપરૂપે નો સ્વાપરૂપ પડે. એ પરબ્રહ્મ પરમ સત્ય છે. મિત્રાણ માં મિત્રાણ સ્વાપ માં પડેલાં વસ્તુ માં સ્વાપરૂપે વેદાલ એ પરમ સત્ય નો સ્વાપરૂપ કોઈ છે. વેદાં, ‘શુદ્ધિ પરમ દર્શન’ નથી કહેવું! વેદાં કહેવું છે જે ‘સત્ય પરમ દર્શન’ સત્ય એ જે સ્વાપિત છે.

અચર છે. કૃષ્ણજાને પણ એક અવતાર ભરીકે બાદ્ય,
પરબ્રહ્મ એ તત્ત્વ સ્વરૂપ, એવો એ જ છે. અમેરિકા
માટે પરમ નો સત્ત્વ કુટુંબ, આ સત્ત્વ છે એ પરમ સાચું
છે. એ લગભગ તો સિંચોર અમુકાંત, સિંચોર
સ્વરૂપ દરેક જાલમાર નો લગભગ બ્રહ્મનું દર્શન
કરાવનાર છે. જો આ છે ભગવાન! પરમાત્મા આ
છે પણ ત્યાં સુદા પડોરવા માટે એટલા સમજી
શકિત ન હોય, એટલા માનસિકતા ન હોય, પરીકય
આપા શકાય તરીકે એવા વિદ્યાર્થીને તો બાળમંદિર
પર જ સિર કુટુંબ પડે કે બેસ મિલવા. પછી આ ક
કહેવાય આને બ કહેવાય આને એકકો કહેવાય
એમ ગોબલનાં ગોબલનાં શીખવાનાં દેક સુદા
પડોરવા જેવાય. એક એક પગથિયે અગાલ વધાય
પડે. એમ પરબ્રહ્મ પરમાત્મા નો સ્વરૂપ ને જ્યાં સુદા
આપણને સમજ ન પડે, ત્યાં સુદા હિંદ છે, ઉપાસના
છે, ભજના છે, સત્સંગ છે એ પગથિયા ક્યારા ત્યાં સુદા
ત્યાં સુદા પડોરવા શીખવ. એક એક પગથિયે મિથ્યા
પર, શાંતિપર, સમજાવવાઈ, બરાબર અભ્યાસ કરીને
પછી અગાલ વધાય. લગભગનું ચિંતન, લગભગ
બ્રહ્મ નો વિદ્ય, એવો બોલ, પારિપક્વતા હોય એવો
એ પડે.

આમ બધું જ એક સમાન દરિયર એ મેલાવું
છે. માન-અમાન પણ સમાન ગણ ને આને, સુખ-
દુઃખ ને પણ સમાન ગણ ને આને. આમ કોઈ
પણ પારિશિષ્ટનાં નિરૂદ્ધાંદિવાત્મક એવો
અભેદ. જ્યાં કોઈ પણ જાત નો નિરૂદ્ધ ત્યાં

મગવાન ના પાંચિય ધણ રીકતી નથી. એને અપ્પોલ ને કહી છે. એ સર્વિય છે એનો બોલ કરાવે એ અવધુલ ને અધિકારી ગણે છે એમને એ આમબોધ કરાવે, એને લેખક બ્રહ્મના ને વિદ્યા આપશે, એનો જ ઉપદેશ કરશે. કેવાં સુદા આ જગત નાં કેરા માર્યા કરીશ? આંદા કેરા કર્યા કરીશ? મનુષ્ય છે. એમાંય બહાર નાકર.

બે એ પડેલ પુરૂં ન થાવે તો કેર અવધુલ આવો ને થાવ, જાવે અને મરી? આમ એક સાલેન કરે! બાદ, કુલે તો સમજ. માનવ છે શા માટે મરણ છે? મગવા ધણ અમર્ષ નાં રીકતી માં ના. પોલે ને પોલનાં માટે જેને પૂછે કેર? આત્મા છે કે મુલ છે? ના. ના. પરમએતી છે. બસ આંદા પૂરા ધણ ગણ!

મરુપુરુ બહાર લાવે કરોને રીકતીની લાવે કરોને આખરે કેવાં લાવોને બેસાડે? લેખક બ્રહ્મના અંદર. તમે તમારા આત્મા માં આવાને બસ થશો. ત્યાં બધું જ છે, સર્વજ્ઞ એના અંદર છે.

લાદિદીપાલ સર્વોચ્ચ એ તમ: 1.

જે સર્વ સ્વરૂપ મગવાને રીક છે, એમને કું પાંચ કહું છું. પુષ્ટાંદે પડા સ્થાપિત કરોને એને એવા જ કહીલુ લેખક બ્રહ્મ સર્વિય છે. એને લેખક બ્રહ્મ એજ એ, જગત નું પરમ લાવ છે. એના સવાલ કરું નશ. એને જે સર્વિય છે એનું જે દર્શન કરાવનાં કરી દીધું.

‘લેખક બિદાંદે’

આપ સર્વે લેખક સ્વરૂપ છો. સર્વ અજ્ઞાતાને આપ વિદ્યાલેખકના બોલ કરાવો છો. પરજીવી એનાની ઉપર બધું કાંઈ જ નથી. જુઓ, શરીર માં આત્મા છે.

એના ઉપર મહાત્મા છે જે પોતાના અમર અધિકાર શરૂ કરે છે. પણ એના મહાત્મા પરમાત્મ અંદર મને ત્યારે એ પરમાત્મા બોલે જાય છે. મહાત્મા મહાત્મા શરીરના માંધા અત્માના માંધા આત્માના માંધા ત્યાગ્યુર્વે મહાત્માના માંધા, અને મહાત્માના માંધાના શાળ્યુર્વે આત્મા અમર ઉત્તરના પરમાત્મા શુદ્ધ પડે છે. બિન લાગે પુરી થઈ ગઈ. પરમાત્મા એ જે આત્માના અંદર એવો એમને કીધો 'મહાત્મા મોહ મહાત્મા'.

અર્થ નાં કોઈ માં બોલે છે એ પરમાત્મા પરમાત્મા છે. એનો પરિવર્ત કરાવે. જે મહાત્મા એ જે શાંતિ અને સ્વચ્છ માંધા જે આ પાગરે થઈ છે. જે આત્મા ઉંચા માં ઉંચા શાંતિના ઉત્તરના, એક સ્વચ્છ શરીરના અંદર પગર થઈને. આત્મા એનો અંદર સ્વચ્છ અંદર, અમાત્મા જે આ અંતરપુરતું મહાત્મા છે. આત્માના શરીર પુરતું આત્માના સ્વાર્થ પુરતું જે મહાત્મા છે. એ માત્મા, અમાત્માના હૃદયના માંધા બહાર કાઢી લઈને હૃદયના માંધાના અંદર મુકી આપે છે.

'શાંતિ મહાત્મા વાક્યો: શિષ્યો: સંબોધયન્તે'. તેજ તું છું, જે અમર વિજ્ઞાના અંદર વ્યાપ્ત છે. અને એ રીતે આ શરીર નાં માંધા નાં મરક નાં જે દુ:ખો છે, એમાંથી મુક્ત કરાવે છે. એ જે પરમાત્માના અમાત્માના આ શરીર વાક્ય જે કરવાના છે એ શરીર વડે આત્માબોધ કરવાનો છે. એ

આત્માબોધ વ્યાપ્ત બોલે છે. વ્યાપ્ત પરમાત્મા

તો બોલે કરાવતો એના સાથે અનુસંધાન કરાવે છે. એ પછી એ જાલ લેખક બ્રહ્માનાથ, પરમાત્માના કુદે પડી શકે જ નહીં. આમ આત્માને એકવાર આ પરબ્રહ્મા માં, પરમાત્મા માં જવા દે. પછી કદાચે જુલો પડી શકતો નથી.

મ્મ. અહર્નિશ અભિંક કીજએ સમરૂળા સ્વાસોસ્વાસ.

આમ પરબ્રહ્મા નાં શરૂઆત બેસાડે. એટલે એમનો બ્રહ્મપુત્રા થોડો દાસ્યો પણ આપણા ઉપર પડવાનો છે. એવા આપણાં જીવનનાં સંદર્ભ ઉલેખાવાનાં અને કંઈક તો સમજાવવાનું થોડું અઘરાવું સંદેશ આવશે. અને સમઘડાણ આવશે અને બ્રહ્મભાવનું સ્વરૂપ આપા દે છે. એ બ્રહ્મભાવને પાલન કરવું એવું જામ જ મોજ. આ શરૂઆત-મનમાં લેવાડાર એ બધું જ જોડાણ પોતાનાં સ્વરૂપ માં લાગ કરવા દે એ જ મોજ.

કેવળ મોજવાળા પડે! કોઈ પણ ક્ષિત્તિ કરતાં કોઈએ, દારૂના સંદેશ, માલે કોઈ પણ પ્રણાલિ કરતાં કોઈએ પણ આપણાં મનમાંથી આપણાં બ્રહ્મભાવ, પરમાત્મા સહજ પણ સ્વભાવો ન થાવા જોઈએ. જેમ સ્વાસ સ્વભાવો નથી થતાં એમ સ્વાસોસ્વાસ.

‘અહર્નિશ અભિંક કીજએ સમરૂળા સ્વાસોસ્વાસ.’

તો એવું પરિણામ શું મળશે?

‘પંક છેલે’ આ છેલે શરૂ કરે પરબ્રહ્મા માં

‘સ્વરૂપ જઈ ને સમાય’ બધા પ્રાણમાં બ્રહ્મામાં જીવ થઈ જાય. સ્વભાવો આપણાં ઉપર કર્યા હતા. એ બધા મનના બાંધ દાદીના ગાંધિઓ છે માત્ર. એ

આપણાં ભજન સંસારમાં બેસાડવા હતા. બાકી પરબ્રહ્મા

પરમાત્મા આપણાં પોતાનામાં જ ઊભા જ રહેલા છે. જરા પણ દૂર નથી. આત્મો માનવોયું તો એ એવો કહેવા થઈ શકે છે. કહે જાણીએ કે પરમાત્મા તું એવડા માણસ છે જ. કોઈ બહાનું નહીં. એ તો સર્વો છે સર્વવ્યાપી છે. જરાય દેરા નથી એટલે પુણ્યપાત્કો શિવ મહિમ સ્તોત્રમાં ગાયું છે.

મારો નેદિયકાલ નહીં. નેદિયક એટલે નજીકમાં નજીક. એ સુધી છે. પાંચ છે તેથી તો આ આખું રાશ્ત્ર સંચાલ છે.

૬૦ સત્સંગ કારી સારા સમજા

આપણું પરમ ઔનામ છે આપણે ધર્મ પુણ્ય-સાગર છીએ. પૂર્વ જન્મ તો ભવચક્રેલ ચલે છે કે આપણને બેઠાભેલ પાલ છે. એટલે ભલંકર માં ભલંકર દુરાચાર ક્રિયા પણ ભગવાન ગીતા માં કહેલું છે જ 'મને અનન્ત ભાવના ભજે છે એને કું ભરત મુક્તિ આપા દઉં છું' શિદ્યામવાન દામીનાં. આવા ઉદાર છે પૂરજાભૂમિ.

કહે જમ ભગવાન ઉદાર છે એમ પરસ્પરમાં ઉલટારમાં પણ ઉદાર બનેલો. કોઈકોઈના મૂલ મોટો કાલમનો રાંધે તા વાળશો. જે ભગવાન આપણને ઉદારતા વા માફી આપે છે. તમે પણ બદલાને બદલ મૂલો માફ કરો ઉદાર બનો.

કુચ્છે મૂલને અને પાપને જેલું લાદ કરશો એટલે મૂલો અને પાપ બદલે શિદ્યામનો થવા કરશે. એના પરંપરા ચાલવા કરશે. બધું દોષી હો ત્યાંને ત્યાં મુક્તિને આગળ વધો.

જો અપરાધ થાદ શામશો તો એ દર દાશમે મોટું જાડુ થશે. પાપ, અપરાધ, ગુના વારંવાર થવા કરશે. આ એક સાદાકોતિબ છે ભૂલ ને અમાત્ર વદશે. પાર્થના કરીએ. 'અવગુણ મારા કોઈ છે પણ એકે દારશો નાં ફેલે.'

હવે જો તમે એકે અપરાધ માફ નાં કરી તો ભગવાન પણ કરીડો અપરાધ માફ ના કરે. જીવન માં ઉજાપ છે તમે સુદ્યારી બદલશે તો અવશ્ય અપાડગું જીવન સુખા થશે, શાંત થશે. વિચાર કરો બધા લેખક છે પણ શાંતિ નથી તો સુખા કિમના ?

જુરનો કામા આપના એ કામા કાલર નું કામથી કામા વારંવાર ભૂખામ. કોઈ વાંદો મફત પાપ થઈગયું? એક બાજુ ફેકી દે અને ફરી એવું ન કરતાં. અને હેલો, બધાની અંદર અજ્ઞાપા અંદર રહેલા એવના જે અવશ્ય છે તો અનુભવ કરતાં શીખો. એવે પછી પાર પડવા એમ થઈગયે.

જે પૂર્ણિયાને પામે છે એ જ સર્વસ્વ રાત્રે પોતાને પાપા રોકે છે. આત્માને પામે. આત્માનુમિત કરી જાદા છે, સ્વાત્મનુમિત જેને કહેવાય 'સ્વાત્મરત્ર' એ પણ પૂર્ણિયા ને પામેવું એક નામ છે. શ્રાપ કેવા છે?

'સ્વાત્મરત્ર હૃદયિયત્ર' જે પોતાના રિચલિને પોતાના હૃદય માં રચાઈત કરી દે, પોતાના સ્વાત્મ નું પોતાના હૃદય ના અંદર જ દર્શાવ કરે.

હવે જાણે પણ આત્માદર્શન કરવું કોઈ વારે હૃદય માં એસા જવું પડે, હૃદય માં આત્માત્વ ના સુકમતા માં રશીન થાદ અને જાણે દેવાન માં જવું કોઈ, આત્માનુસંધાન એ એક અવશ્ય છે, અને

દેશના એ બાજુ સમસ્યા છે. કોલેજના સંદર્ભ અનુ-
 સંધાન કરીએ તો સ્વાસ્થ્યસંધાન, સમાજદર્શન
 વાલ સમજે જલારે દેશનાં મિત્ર કોલેજ લેવારે મળ
 ને બિલકુલ રિચર કરી નિર્વિચાર થવું, સંજોગામ
 છે દેશનાં. એક સ્વાસ્થ્યસંધાન સિવાય કોઈ વિચાર
 નહીં, કોઈ લક્ષ્ય નહીં, કોઈ પણ નિર્ધાર બાબત
 માનમાં સંજોગ લક્ષ્ય ન રહે; બિલકુલ નિર્વિચાર, કોલે
 માન, સ્વાસ્થ્ય બાબત. આ છે દેશનાં માનમાં રિચર.
 પાલન કરવું રહેલું. માન જલારે માનમાં નહીં. સમાજ
 'સમાજ'ના લોકે એ રીકલ બાબતે. નિર્વિચાર માન
 એક સમાજ રિચર છે. સમાજ રિચર એ છે .
 એલે કોલેજ છે ને - 'પર પલે કોલેજ માનમાં,
 જલારે માનમાં માન સમાજ . એ માટે રાજે :
 રાજેકુપમેદ્' . સ્વાસ્થ્યસંધાન સ્વાસ્થ્ય સંધાન
 કરવું માન સ્વાસ્થ્ય સમાજ છે માલ છે સંજોગમાં
 સંજોગ સંજોગ . દેશનાં મિત્ર કોલેજ નિર્ધાર રીક
 રાજે રાજે મંદ વાલ પલે રિચરના સમાજ
 એલે રીચર - મિત્ર માનમાં વાલ એલે
 નર્વ રિચર રીચર સમાજ રાજે. આ છે રીચર
 પલે રીચર રીચર સમાજ પલે રીચર માન .

૧૩